

ROZDZIAŁ I

O GODNOŚCI KAPŁAŃSKIEJ

1. Św. Ignacy męczennik w liście swym mówi: kapłaństwo jest najwyższą godnością spomiędzy wszystkich godności stworzonych¹.

Św. Efreem nazywa kapłaństwo godnością nieskończoną².

Kapłaństwo, według św. Chryzostoma, chociaż wykonywane na ziemi, winno być liczone w poczet rzeczy niebieskich³.

Według św. Jana Kasjana, kapłan wyższy jest od wszystkich władców ziemskich, od wszystkich wysokości niebieskich, niższym zaś jest tylko od samego Boga⁴.

Innocenty III mówi: kapłan postawiony jest między Bogiem a człowiekiem, mniejszy jest od Boga, ale większy od człowieka⁵.

Święty Dionizy nazywa kapłana mężem Bożym⁶, a stąd kapłaństwo uważa za godność Boską⁷.

---

1 Epis. ad Smyr.: Omnium apex est Sacerdotium.

2 Miraculum stupendum, magna, immensa, infinita Sacerdotii dignitas. (de Sacerd.).

3 Sacerdotium in terris peragitur, sed in rerum coelestium ordinem referendum est. (Lib. 3 de Sac. cap. 3).

4 O sacerdos Dei, si altitudinem Coeli contempleris, altior es; di dominorum sublimitatem, sublimior es; solo Deo et Creatore tuo inferior es. (In Catol. Glor.).

5 Ser. 2. in Consecr. Pont.

6 Qui Sacerdotem dixit, prorsus divinum insinuavit virum. (de coel. Hier. c. 3).

7 Angelica, imo divina est dignitas. (Ibid.).

Wreszcie św. Efreem naucza nas, że dar godności kapłańskiej przechodzi wszelkie pojęcie⁸.

Sam Pan nasz Jezus Chrystus zobowiązał wszystkich do uważania kapłanów jako Samego Siebie: „*Kto was słucha, mnie słucha; a kto wami gardzi, mną gardzi*”⁹. Dlatego św. Chryzostom mówi: Kto szanuje kapłana, szanuje Chrystusa; a kto krzywdzi kapłana, krzywdzi Samego Chrystusa¹⁰.

2. Godność kapłańska mierzy się ważnością obowiązków, jakie mają do spełnienia.

Wybrani od Pana Boga na przedstawicieli Jego na ziemi, wszystkie sprawy Boże oddane zostały w ich ręce¹¹.

Święty Ambroży nazywa kapłaństwo Boskim urzędem¹².

Kapłan jest urzędnikiem Pana Boga, jest przedstawicielem i wysłannikiem całego Kościoła do oddawania czci Panu i otrzymywania Jego łask dla wszystkich wiernych. Cały Kościół nie jest w stanie oddać takiej czci Panu Bogu, otrzymać tylu łask, ile jeden kapłan sprawujący Ofiarę Mszy Świętej. Kościół bowiem bez kapłanów mógłby uczynić, co najwyżej, ofiarę Panu Bogu z życia wszystkich ludzi.

Lecz czy może iść w porównanie życie wszystkich ludzi z życiem Pana Jezusa, którego Ofiara jest wartością nieukończoną?! Czym są wszyscy ludzie wobec Boga jeżeli nie garstką pyłu! „*Oto narody są jak kropla wody u wiadra, uważa się je za pyłek na szali*”¹³. Czymże są, jeżeli nie nicością: „*Niczym są przed Nim wszystkie narody, znaczą dla Niego tyle co nicość i pustka*”¹⁴.

8 Excedit omnem cogitationem donum dignitatis Sacerdotialis.

9 Łk 10,16.

10 Hom. 17 in Mat.

11 Genus divinis ministeriis mancipatum. (S. Cyr. Alex. lib. 13 de Ador.).

12 Deifica professio. (De dign. Sac. c. 3).

13 Iz 40,15.

14 Iz 40,17.

Tak więc kapłan odprawiający Mszę Świętą, daleko większą oddaje cześć Panu Bogu ofiarując w niej Pana Jezusa, aniżeli wszyscy ludzie uczynić to mogli oddając swe życie w dobrowolnej ofierze. Co więcej, jedna Msza Święta odprawiona przez kapłana, więcej przynosi czci Panu Bogu, aniżeli jej przynieść mogą wszyscy razem Święci, wszyscy Aniołowie Boscy, sama nawet Najświętsza Panna. Kapłan bowiem przy Mszy Świętej oddaje Panu Bogu cześć nieskończoną.

3. Kapłan odprawiający Mszę Świętą czyni Panu Bogu godne dziękczynienie za wszystkie łaski, jakich udziela samym nawet Świętym w Niebie, a do ofiarowania takich godnych dziękczynień wszyscy Święci razem nie są zdolni. A więc i pod tym względem godność kapłańska jest większa od wszystkich godności i dostojeństw nawet niebiańskich.

4. Kapłan, jako poseł od całej ziemi, wstawia się do Pana Boga i otrzymuje łaski dla wszystkich stworzeń¹⁵. Kapłan poufnie przestaje i działa z Panem Bogiem¹⁶. Dla kapłana nie ma drzwi zamkniętych.

5. Godność kapłana mierzy się również mocą, jaka mu jest dana nad Ciałem Rzeczywistym i Ciałem Mistycznym Jezusa Chrystusa.

Co do Ciała Rzeczywistego. Artykułem wiary jest, że Pan Jezus zobowiązał się do posłuszeństwa kapłanowi podczas konsekracji, do zstąpienia w jego ręce pod przymiotami sakramentalnymi. Zadziwiające było, gdy Pan Bóg posłuszny Jozuemu zatrzymał słońce na rozkaz jego: „*Stać słońce, nad Gibeonem! ...I zatrzymało się słońce...*”¹⁷. Lecz podziwu i uwielbienia godniejszym jest, gdy Pan Bóg staje

15 Pro universo terrarum orbe legatus intercedit apud Deum. (S. Chr. de Sac. lib. 6, cap. 4).

16 Cum Deo familiariter agit. (S. Ephr. de Sacer. Lib. 1).

17 Joz 10,12-13.

się posłuszny kilku słowom kapłana: „*Hoc est corpus meum*”. Sam zstępuje na ołtarz, w jakimkolwiek miejscu i tyle razy, ile kapłan Go powołuje, umieszcza się w jego rękach i to nawet wtenczas, kiedy kapłan jest jego nieprzyjacielem. Nie tylko Pan przybywa na modlitwę kapłana, ale zupełnie zostaje do jego rozporządzenia, kapłan może Go przenosić z miejsca na miejsce, według swej woli. Według swej woli zamyka Go w tabernakulum, wystawia na ołtarzu, wynosi poza kościół, może Nim siebie i innych karmić. Nigdy żadnemu z Aniołów podobna władza dana nie była¹⁸.

6. Co się tyczy Ciała mistycznego Jezusa Chrystusa, którym jest zbiór wszystkich wiernych, kapłan ma nad nimi moc kluczy: może uwolnić grzesznika z piekła i uczynić godnym nieba; niewolnika szatańskiego może przemienić w dziecię Boże.

Pan Bóg zobowiązał się do potwierdzenia sądu kapłana przebacząc lub nie, według tego, czy kapłan rozgrzesza lub nie, spowiadającego się, stosownie do jego usposobienia¹⁹. Kapłan wydaje wyrok, a Pan Bóg go potwierdza²⁰.

---

18 O maxima potestas! ad eorum pene libitum Corpus Christi de panis transubstantiatur materia; descendit de Coelo in carnei Verbum et Altaris reperitur in mensa! Hoc illis (mówiąc o kapłanach) erogatur ex gratia, quod nusquam datum est Angelis. Hi assistunt Deo; illi contrectant manibus, tribuunt et in se suscipiunt. (S. Laur. Just. Serm. de Euch. n. 27).

19 Tanta Sacerdoti potestas attributa est judicandi, ut in arbitrio ejus poneretur coeleste iudicium (S. Maxim).

20 Praecedit sententia Petri sententiam Redemptoris: Dominus sequitur servum, et quicquid hic inferioribus iudicaverit, hoc ille in Supernis comprobatur. (S. Petr. Dam. Serm. 27).